

Dny v nemocnici

Šance *žít*

Vydáno s laskavým svolením

Verbreitung der Heiligen Schrift

Friedrichstraße 45

D-35713 Eschenburg-Eibelshausen

www.vdhs.de

ŠÍŘENÍ PÍSMĀ SVATÉHO

Nabočany 19

538 62 Hrochův Týnec

www.sirenipismasvateho.cz

info@sirenipismasvateho.cz

Biblické citáty jsou převzaty
z Českého studijního překladu

© Nakladatelství KMS, Praha 2009

2024 – 1. vydání

Dobrý den!

Milá pacientko, milý paciente, tato brožura se Vám nějakým způsobem dostala do rukou, možná prostřednictvím přátel nebo personálu nemocnice. Ležíte v nemocnici, daleko od doma. Mezi všemi vyšetřeními máte nyní snad trochu času přečíst si několik stránek, které vám pomohou lépe zvládnout tuto ne-snadnou situaci.

Nevíme, proč ležíte v nemocnici.

- Možná jste dlouho čekali na termín důležité operace.
- Nebo jste se dostali do nemocnice úplně nečekaně v důsledku nehody.
- Možná Vás sem odeslal na další vyšetření nebo léčbu Váš praktický lékař.

Ať už jste v nemocnici z jakéhokoli důvodu, sotva by si někdo tuto situaci vybral dobrovolně. Kdo rád opouští svůj domov, aby si zvykal na jiné lidi a jiný denní režim? Kdo si rád zvyká na cizí postel a na nezvyklé pachy a zvuky? Některé věci jsou nezvyklé, a ne pro každého je snadné nechat se ošetřovat. Navíc se objevují bolesti, nejistoty nebo obavy. Myšlenky a pocity se točí jako na kolotoči.

V této těžké době Vám přejeme hodně síly, Boží blízkost a vnitřní i vnější uzdravení.

**Neboj se, protože já jsem s tebou,
nehleď ustrašeně, protože já jsem
tvůj Bůh. Budu tě posilovat, ano,
budu ti pomáhat a držet tě svou
spravedlivou pravicí.**

Bible – Izajáš 41,10

**Volej mě v den soužení, vytrhnu tě
a ty mě budeš oslavovat.**

Bible – Žalm 50,15

I v biblických dobách byli lidé, kteří mluvili o těžkostech, které prožívali. Možná to tak vypadá i ve Vašem nitru:

Jsem...

muž, který zažil soužení skrze hůl jeho hněvu. Hnal mě a přivedl do temnoty, ne do světla. Jen proti mně obrací znovu a znovu svou ruku, celý den. Nechal chřadnout mé tělo a mou kůži, rozlámal mé kosti. Oblehl mě a obklopil jedem a těžkostmi.

Má duše byla zbavena pokoje, zapomněl jsem, co je dobré. Takže jsem řekl: Je pryč moje síla i mé očekávání na pomoc od Hospodina. Pamatuj na mé soužení a mé bezdomovství, na pelyněk a jed. Má duše na to stále pamatuje a klesá ve mně. To si připomínám v mysli, proto mám naději. Je to Hospodinovo milosrdenství, že jsme nezahynuli, neboť nepominulo jeho slitování. Je nová každé ráno, tvá věrnost je velká.

Mým podílem je Hospodin, říká má duše, proto v něm mám naději. Hospodin je dobrý k tomu, kdo na něho očekává, k člověku, jenž ho hledá. Je dobré, aby člověk měl naději a mlčky čekal na Hospodinovu záchranu. Neboť jestliže sklíčil, slihuje se podle svého hojného milosrdenství.

Prozkoumejme svoje cesty, vyzpytujme je, a navraťme se k Hospodinu. Pozvedněme svoje srdce i ruce k Bohu v nebesích. Bouřili jsme se a byli vzpurní a ty jsi neodpustil.

Ze dna cisterny jsem vzýval tvé jméno, Hospodine. Uslyšel jsi můj hlas: Nezavírej své ucho před mojí prosbou o úlevu, před mým voláním o pomoc. Přiblížil ses v den, kdy jsem tě volal. Řekl jsi: Neboj se! Vedl jsi, Panovníku, spory mé duše, vykoupil jsi můj život.

Bible – Pláč 3,1-5; 17-23; 24-26; 32; 40-42; 55-58

Přemýšlíte

Zdraví má v naší společnosti vysokou hodnotu a ti, kteří ho ztratí, pozorují, jak velmi nemoc formuje a mění jejich život. Jako když na semaforu svítí červená.

Jako nemocný člověk nemohu žít tak, jako by se nic nestalo. Najednou jsem daleko od shonu každodenního života.

Mé cíle, týkající se zdravé rodiny, jistého zaměstnání, kariéry, peněz nebo požitků, se vzdálily. Už nezvládám své povinnosti a rutinní úkoly. Život v nemocnici je zcela odlišný od mého každodenního života doma. I když nemám obvyklé schůzky a mám více času, mohu se i v nemocnici neustále rozptylovat.

Mohu ale také moudře využít čas; mám možnost přemýšlet o sobě a o tom, jak se cítím.

Mnozí opouštějí nemocnici jinak, než do ní přišli, někteří se zotaví nejen tělesně, ale i v nitru.

Z nouze udělali ctnost a nucenou přestávku využili k tomu, aby zhodnotili svou situaci. To jim změnilo život.

V nemocnici se objevují otázky:

Dopadne vše dobře?

Probudím se po anestezii?

Proběhne operace úspěšně?

Uzdravím se ještě někdy?

Proč to Bůh dopustil?

Otázky mohou přerůst v obavy, destruktivní myšlenky nabývají na síle. V čase před operací nám často nastanou těžké boje. Celé noci ležíte, nespíte a přemáhají vás obavy. Ve fázích života, které jsou poznamenány bolestí, nemocí a utrpením, se nám více či méně vnucuje otázka, co bude po tomto životě.

Strach z budoucnosti...?

Bojím se budoucnosti? Co mi přinese? Existuje Bůh, který vyžaduje zodpovědnost, který hodnotí uplynulou dobu?

Možná důvěřuji nějaké anonymní vyšší bytosti, kterou nedokážu blíže definovat a ke které nemám žádný osobní vztah. Nyní mám čas zamyslet se nad tím, zda mé životní cíle přinášejí to, co slibovaly, nebo je třeba se přeorientovat?

Bůh Vám poslal tuto brožuru. Bůh s Vámi chce mluvit, hledá Vaši blízkost. Nejste mu lhostejný. Vidí Vaši potřebu, Vaši bolest, Vaše touhy, Vaše utrpení a chce Vám pomoci.

Modlitba zkroušeného, když umdlévá
a vylévá před Hospodinem svůj nářek:

**Hospodine, slyš mou modlitbu, kéž k tobě
pronikne mé volání o pomoc!**

**V den mého soužení neskrývej přede
mnou svou tvář, nakloň ke mně své ucho.
V den, kdy volám, mi rychle odpověz!**

**Mé dny minuly jako dým a mé kosti jsou
rozpálené jak ohniště.**

**Mé srdce je ubité a schne jako bylina, i
svůj chléb jíst zapomínám;**

pro mé vzdychání přilnuly mi kosti k tělu.

**Podobám se stepnímu pelikánu, jsem jako
sova z rozvalin.**

**Nespím a jsem jako osamělý ptáček na
střeše.**

**Až shlédne na modlitbu bezmocného,
nepohrdne jejich modlitbami.**

Bible – Žalm 102,2-8; 18

Proč já?

Tyto citáty pocházejí z Bible, Božího slova. Bůh v ní poskytuje pomoc pro život a ukazuje, jak s Ním lidé mohou žít.

Bůh s námi chce mít společenství. Stvořil nás, a proto nám nabízí věčný život. Jedná s námi s láskou a ohleduplností. Chce nám pomáhat a vše pro to připravil.

Ale proč tedy dovolil, abyste byl nyní v nemocnici? Možná tato otázka zastiňuje Váš vztah k Bohu. Osobní utrpení nelze vždy vysvětlit, alespoň ne z lidského hlediska.

My lidé máme sklon k tomu, že když se nám něco zdaří, rychle si to připisujeme sobě jako osobní úspěch. Když však přijdou těžkosti, rádi obviňujeme Boha: Jak může něco takového dopustit?

Ale Bůh to s námi myslí dobře. Možná se k Vám snaží promluvit tímto způsobem. Žil jste dosud bez Něho? Pak mezi Vámi a Bohem stále stojí viny Vašeho života.

Protože Bůh je svatý, nemůže hřích jednoduše přehlížet. Jeho spravedlnost vyžaduje trest za bezbožný život. On na Vás však nechce tento trest vykonat. Za Vaše viny zaplatil tím, že za Vás a za mě zástupně obětoval svého vlastního Syna. Je těžké si představit, že by někdo vědomě obětoval vlastní dítě, aby zachránil druhé – ale přesně to pro nás Bůh udělal.

Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Bible – Jan 3,16

Záchrana pro každého

Bůh je svatý, a proto musí trestat hřích. Zároveň však chce ve své nezměrné lásce zachránit hříšníka. Snad si najdete čas k zamyšlení nad touto hádankou. Stojí to za to, protože můžete mnoho získat – věčný život.

Konkrétně to znamená: uznat, že nejsem dobrý sám ze sebe. Bůh chce, abych uznával Jeho. Mohu k Němu přijít takový, jaký jsem. Jsem provinilý před Bohem i před lidmi. Můj hřích mě odděluje od mého Stvořitele. Ani nezištný životní styl a sociální angažovanost se před Bohem nepočítají. Bůh se nenechá oklamat žádnou fasádou, ať už je jakkoli dobrá nebo zbožná. Nemůžete Ho podplatit. On není zkorumpovaný, protože je spravedlivý soudce. Mluví pravdu a každý musí před tohoto soudce jednou předstoupit. Bůh je však milosrdný. Ukazuje na svého Syna, Ježíše Krista, který svou dobrovolnou smrtí již zaplatil všechny dluhy.

Ježíš Kristus zná naše pocity, náš hněv, náš smutek. Zná tyto pocity z vlastního života:

- *Stal se člověkem a plakal, když jeho přítel zemřel.*
- *Hněval se na prodavače, kteří chrám zneužívali ke svým obchodům.*
- *Když musel trpět, toužil po lidské blízkosti.*

Udělejte si nyní chvilku a vděčně přistupte ke kříži, ke kříži na Golgotě. Tam Ježíš Kristus zemřel zástupně za Vás i za mě.

Dívejte se na Něj. On se chce stát Vaším osobním Spasitelem. Upřímně Mu vyznejte své hříchy a poproste Ho o odpuštění. Pak Mu budete moci poděkovat za to, že Vás zachránil. A můžete vědět: On zcela splatil můj dluh. Žádný dluh mi už nezbyl.

Celé nebe se raduje z jednoho hříšníka, který se obrátí k Ježíši Kristu a svěří Mu svůj život.

V nebi bude radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání.

Bible – Lukáš 15,7

Když jsme tedy byli ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti, v níž stojíme a chlubíme se nadějí Boží slávy.

Bible – Římanům 5,1-2

Boží řešení vypadá takto:

Boží Syn, Ježíš Kristus, přišel na zem, aby zde žil a zemřel na kříži. To bylo asi před 2000 lety.

Ježíš Kristus to udělal, aby zachránil lidi. Obětoval za ně sám sebe. Byl nevinný. Byl cele Bůh i člověk v jedné osobě. Svými skutky a slovy ukázal, kdo a jaký je Bůh: láska a světlo, milosrdný a odpouštějící, svatý a spravedlivý.

Ne všichni lidé Ho však chtěli. To mělo různé důvody. Někteří toužili spíš po politickém revoluční. Jiným se zdál příliš radikální. Ježíš byl tak dobrý, jak druzí lidé nikdy nemohou být. Jeho přítomnost přináší poznání hříchů. Člověk najednou vidí své vlastní chyby a slabosti. Vidí, že není dokonalý jako On, ale provinilý. Tehdejší lidé o toto srovnání nestáli, proto Ho zabili.

Kristus trpěl za vás

a zanechal vám příklad, abyste šli v jeho šlépějích. On se nedopustil hříchu, ani lest nebyla nalezena v jeho ústech. Když mu spílali, neodplácel spíláním, když trpěl, nehrozil, ale předával vše tomu, jenž soudí spravedlivě. On sám na svém těle nesl naše hříchy na dřevě kříže, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. Jeho zraněním jste byli uzdraveni.

Bible – 1. Petrův 2,21-24

Dárek

Pokud jsme k sobě upřímní, musíme si přiznat, že nejsme jako Ježíš Kristus. Jsme špatní ve svém nitru. Potřebujeme zcela nový život. Ježíš Kristus to popisuje na příkladu narození: Musíte se narodit znovu.

To neznamena, že ode dneška musíme veškerou svou energii věnovat tomu, abychom se zlepšili. Bůh chce, abychom před sebou samými i před Ním upřímně přiznali: Nejsem dokonalý, jsem hříšný, ať jsem jakkoli zbožný.

Nikdo nemůže sám od sebe vytvořit nový život, ale Bůh nám ho dává. Mohu Ho o něj požádat.

Kdo je vlastně Ježíš Kristus?

Ježíš jim odpověděl: „Lékaře nepotřebují zdraví, nýbrž nemocní. Nepřišel jsem povolat spravedlivé, ale hříšné k pokání.“

Bible – Lukáš 5,31-32

Určitě bude moudré a bude to pro nás pomocí, když budeme více poznávat Ježíše Krista. V Bibli, zejména v Novém zákoně, je o Něm mnoho zpráv.

Možná si uděláte čas a sám si o Něm něco přečtete v Bibli. Pokud Bibli nemáte, možná i v nemocnici Vám v tom někdo pomůže.

Také my Vám rádi zdarma zašleme aspoň její část.

Nejlepší způsob, jak začít s Bibli, je přečíst si Lukášovo nebo Janovo evangelium. V těchto částech Božího slova se píše o životě Ježíše Krista, Božího Syna.

Tam čtete:

- jak se stal člověkem;
- jak žil;
- proč pomáhal lidem v nouzi;
- proč On sám musel snášet bolest a utrpení.

Ježíš Kristus miluje lidi a stará se o jejich tělo, duši i ducha. Vidí každého jednotlivce a chce pomoci i vám!

V Bibli se také dočtete o jeho smrti. Zprávy popisují, že Ježíš Kristus přemohl smrt a vstal z mrtvých. Žilo mnoho svědků, kteří se s Ním setkali po jeho vzkříšení. Proto si křesťané dodnes, zejména o Velikonocích, připomínají, že Bůh přemohl smrt.

Kdyby Ježíš Kristus nebyl Božím Synem a nevstal z mrtvých, byl by jen dobrým člověkem a mučedníkem. To by však těžko mohlo ovlivnit náš současný život. *Protože však Ježíš Kristus žije, i když je pro naše oči neviditelný, má to pro nás důsledek. Jeho přáním je, abychom Ho osobně přijali a nechali si od Něho pomoci.*

Pane, vyslyš můj hlas!

**Z hlubin k tobě volám, Hospodine!
Panovníku, vyslyš můj hlas! Kéž jsou
tvé uši pozorné k mým úpěnlivým
prosbám! Pokud budeš hledět na
nepravosti, Panovníku Hospodine, kdo
obstojí? Ale u tebe je odpuštění –
proto vzbuzuješ bázeň. Očekávám na
Hospodina, očekává duše má, čekám
na jeho slovo.**

**Vždyť u Hospodina je milosrdenství,
hojné je u něho vykoupení.**

Bible – Žalm 130,1-5; 7

Smiluj se nade mnou, Bože, podle svého milosrdenství! Podle svého hojného slitování vymaž má přestoupení! Dokonale mě umyj od mého provinění a od mého hříchu mě očisti. Já svá přestoupení uznávám, svůj hřích mám před sebou ustavičně. Hle, ty máš zalíbení v niterné opravdovosti a vskrytu mi dáváš poznat moudrost. Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha! Oběť Bohu je zkroušený duch. Bože, ty nepohrdneš zkroušeným a pokořeným srdcem.

Bible – Žalm 51,3-5; 8; 12; 19

Cesty ze zoufalství...

Osobní zkušenost

Je pošmourný deštivý den. Hana je matka dvou dětí. Její manžel Tomáš odešel z domu dříve, protože měl ranní směnu. Dnes je všechno ještě hektičtější než obvykle. Její devítiletá dcera Liduška leží v posteli s horečkou a Jeník rozsypal kuříčkové lupínky po celé kuchyni. Hana ho chce rychle dovézt do školky, aby mohla být zase u Lidušky. Nemohou si dovolit druhé auto. Aby tam byli rychleji, dá Jeníka na sedátko kola a odveze ho na něm. Ve školce odvede Jeníka do jeho skupiny a rychle se s ním rozloučí, protože na ni čeká nemocná Liduška. Myšlenkami je u své dcerky. Brýle se jí stále mlží od deště, a když zahýbá za roh, náhle zaskřípou brzdy ... ozve se rána – všude je tma. Hana se krátce probere, když ji zdravotníci pokládají na operační stůl. Ještě jsem na zemi, je její první myšlenka. Díky Bohu! Ale co

Tomáš, Liduška a Jeník? Co se vlastně stalo? Kde to jsem? Haně třesí hlava, po tváři jí stéká krev. Bože, muselo se to stát zrovna mně? Při té myšlence znovu ztratí vědomí. Když se probere, sedí u její postele Tomáš. „Ach, moje milá, jsme tak rádi, že žiješ.“ Tomáš se na ni podívá. Haniny první myšlenky směřují k dětem, k Lidušce, která je nemocná, k Jeníkovi, kdo se o ně postará? Potřebují svou matku. „Hano, neboj se, tvoje sestra už je u nás a stará se o naše děti. Zvládneme to.“ Když je však Tomáš pryč, znovu se vynoří otázky a obavy. Jak to bude fungovat, Liduška mě teď tolik potřebuje a Jeník právě prochází obdobím vzdoru...? Co se vlastně stalo? Těžko si vzpomíná.

Stalo se to v tu nejhorší dobu! A doma ji tak naléhavě potřebují. Co teď? Frustrovaná, zoufalá a smutná zavře oči. Její myšlenky a pocity bezcílně bloudí sem tam. Zlobí se a hněvá se na Boha. Muselo se to stát právě teď a zrovna jí?

Proč to Bůh dovolil?

Haně se hlavou míhají útržky biblických pasáží, ale nic jí neříkají. Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nouzi. Nic mi nechybí? V současné situaci to sotva zní věrohodně. Dělá si starosti. Bolest stále přerušuje tok jejích myšlenek. Proč? Proč jsem v nemocnici? Jaký to má smysl? A co když se neuzdravím, co když nastanou komplikace? Proč jsem nebyla opatrnější? Byla to moje chyba, ale co bude s mými dětmi? Vzpomene si na Tomáše. „Jsem rád, že jsi ještě tady,“ řekl jí. Ano, dobře, to je pravda, ale... Najednou sebou trhne. Vystávají otázky. Co by bylo s mými dětmi, kdybych zemřela?

Pán je můj pastýř

- 1 Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.
- 2 Dává mi uléhat na travnatých pastvinách, přivádí mě k vodě na místech odpočinku.
- 3 Obnovuje mou duši, pro své jméno mě vodí po pravých stezkách.
- 4 I kdybych šel údolím nejhlubší tmy, nebudu se bát zlého, neboť ty jsi se mnou. Tvé žezlo a tvá hůl mě potěšují.
- 5 Připravuješ mi stůl před zraky mých nepřátel, mažeš mi hlavu olejem, můj kalich přetéká.
- 6 Dobrota a milosrdenství mě budou jistě provázet po všechny dny mého života. Po dlouhé časy se budu vracet do Hospodinova domu.

Bible – Žalm 23

Kam přijdu po smrti? Hlavou se jí honí myšlenky: Co by bylo napsané na mém smutečním oznámení? – „Pán si ji vzal k sobě“? Byla by to pravda? Hana si není jistá. Sice chodí pravidelně do kostela, je dobrou matkou. Lidé by řekli: „Byla to zbožná žena, dobrá křesťanka.“ Ale ona cítí, že se o to nemůže opřít. Kde je můj Bůh, v Něhož jsem doufala, když jsem byla zdravá? Je Bůh proti mně? Udělala jsem něco špatného? Čím jsem si to zasloužila? V srdci cítí svou vzpouru.

Když půjdeš přes vody, budu s tebou, a přes řeky, nezalijí tě. Když půjdeš ohněm, nespálíš se a plamen tě neožehne.

Protože já Hospodin jsem tvůj Bůh, ... tvůj zachránce.

Protože jsi byl vzácný v mých očích a vážený, a já jsem tě miloval. Neboj se, protože já jsem s tebou.

Bible – Izajáš 43,2-5

Bůh, který jí byl tak důvěrně známý, se jí nyní zdá nekonečně daleko. Nemůže se modlit. Proč? Znovu a znovu se objevuje toto „Proč?“. Proč se Bůh skrývá? Proč se to muselo stát? Proč prostě nemohu jít za svou rodinou? Proč se nemohu modlit? Proč se nemohu dívat na pozitiva, na návštěvy, květiny, péči ošetřujícího personálu, pomoc lékařů? Proč je pro mě tak těžké mít v této situaci skutečný pokoj s Bohem?

Tomáš se opětovně snaží Hanu uklidnit, že doma je všechno v pořádku, ale ona se necítí dobře. Raději by pomáhala svým dětem, než aby zde byla sama závislá na pomoci ošetřovatelek. Proč, Bože? Přicházejí slzy, ale otázky zůstávají. Občas se najde chvíle, kdy si může s manželem promluvit o samotě. Bezradně mu šeptá své pochybnosti a otázky. Tomáš je v církevní radě a zná mnoho biblických pasáží, které se hodí k lůžku nemocných. Čte verše o důvěře v Boha, o tom, že si nemá zoufat. O milosti. Hana citáty z Bible zná, ale neposkytují jí žádnou oporu. Mluví však s Bohem – o svých bolestech, o svých otázkách, o svých obavách a touhách. Vylévá před Ním své srdce. A Bůh jí naslouchá. Posílá někoho, kdo sedí u jejího lůžka a věnuje čas jejím otázkám. Má soucit s její bolestí, s jejími obavami o blízké doma i s její nejistotou ohledně dneška a věčnosti. Pak návštěvník otevře Bibli, tu samou Bibli se stejnými texty, které už dlouho zná. Ale jako by byly nové. Hana si najednou uvědomí hodnotu Božího slova – jak je toto poselství bohaté!

Dáš mu jméno Ježíš, neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.

Bible – Matouš 1,21

To je to, po čem Hana velmi toužila: po Vykupiteli, po Spasiteli, který ji zbaví viny, po Spasiteli a jistotě věčného života. Najednou vidí Bibli jinými očima. Jako by Bůh své Slovo napsal osobně pro ni. Slyší návštěvníka číst slova, která byla řečena pastýřům na poli při narození Ježíše Krista:

Nebojte se. Hle, zvěstuji vám dobrou zprávu o veliké radosti, která bude pro všechny lid, že se vám dnes narodil Zachránce, který je Kristus Pán, v městě Davidově.

Bible – Lukáš 2,10-11

Návštěvník také hovořil o Starém zákoně, o Boží trpělivosti s jeho izraelským lidem, o svatém Bohu a jeho zákonech. Také o obětních beráncích, kteří museli být v židovském národě zabíjeni, aby jejich krví byly přikryty hříchy. Vysvětlil jí, že Ježíš Kristus přišel na tuto zemi a položil svůj život jako nevinný beránek:

Ale on byl proboden za naše přestoupení, zdeptán za naše provinění, na něho dolehla kázeň pro náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni. Byl zdrcen, ale pokořil se a neotevřel ústa: jako beránek vedený na porážku...

Bible – Izajáš 53,5.7

Návštěvník u Hanina lůžka citoval z Nového zákona:

Bůh však projevuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.

Bible – Římanům 5,8

Haně se rozzářily oči; ještě nikdy Bibli takhle nečetla a nerozuměla jí: Ježíš zemřel za její hříchy, za ni osobně. Byl také jejím Spasitelem. Z lásky se obětoval, aby ona mohla žít. Zašeptala: „On zemřel i za mě!“ V její duši se rozprostřel hluboký pokoj, otázky a pochybnosti už nebyly tak vše převládající. Její pohled byl upřen na Ježíše Krista, Spasitele, na jeho lásku, na jeho oběť. A začala se radovat. Nově získaný vnitřní pokoj vytlačil její strach a obavy. Situace byla stále stejná: byla v nemocnici, trpěla bolestmi a raději by byla se svou rodinou, doma.

Ale její pohled a postoj jejího srdce se změnil. Uvědomila si, že Ježíš Kristus zemřel i za její vinu, že je i jejím Spasitelem. V tom nemocničním pokoji prožila radost. Viděla se jako ztracená dcera svého nebeského Otce. Četla příběh „marnotratného /ztraceného/ syna“ z Lukáše 15. V myšlenkách a s vědomím bezpečí se sklonila do náruče nebeského Otce, který ji hledal a našel. Otce, který ji láskyplně objímal. Jeho láska byla úplně jiná než láska jejího pozemského otce. Nemusela plnit žádné podmínky, aby si zasloužila lásku. Bůh ji miloval bezpodmínečně. Byla to uzdravující, povzbuzující atmosféra. Očima srdce viděla, jak jí Bůh dal „nové krásné šaty“ a „prsten“ jako znamení náklonnosti.

Bůh má radost z každého, kdo k Němu přichází, kdo u Něho hledá pomoc, ochranu a uzdravení.

Pohledte, jakou lásku nám Otec dal, abychom byli nazváni Božími dětmi; a také jimi jsme.

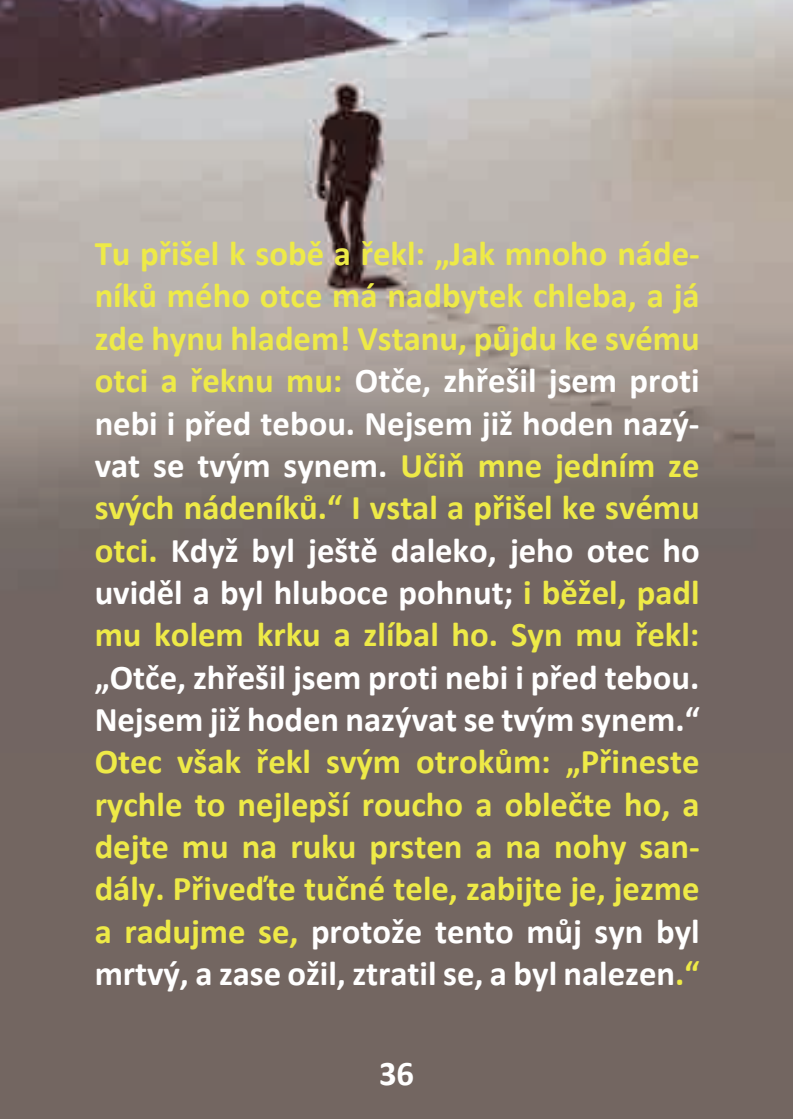
Bible – 1. Janův 3,1

Ztracený syn

Zpráva z Bible

Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: „Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.“ On jim rozdělil majetek. Po nemnoha dnech mladší syn všechno sebral, odešel do daleké krajiny a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel. A když všechno utratil, nastal v té krajině veliký hlad a on začal mít nouzi. Šel a přichytil se jednoho občana té krajiny, a ten ho poslal na svá pole pást vepře. A toužil se nasytit lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával.

Tu přišel k sobě a řekl: „Jak mnoho nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já zde hynu hladem! Vstanu, půjdu ke svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i před tebou. Nejsem již hoden nazývat se tvým synem. Učiň mne jedním ze svých nádeníků.“ I vstal a přišel ke svému otci. Když byl ještě daleko, jeho otec ho uviděl a byl hluboce pohnut; i běžel, padl mu kolem krku a líbal ho. Syn mu řekl: „Otče, zhřešil jsem proti nebi i před tebou. Nejsem již hoden nazývat se tvým synem.“ Otec však řekl svým otrokům: „Přineste rychle to nejlepší roucho a oblečte ho, a dejte mu na ruku prsten a na nohy sandály. Přiveďte tučné tele, zabijte je, jezme a radujme se, protože tento můj syn byl mrtvý, a zase ožil, ztratil se, a byl nalezen.“

A začali se radovat. Jeho starší syn byl na poli. Když přicházel a přiblížil se k domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolał si jednoho ze služebníkŭ a vyptával se, co to má znamenat. On mu řekl: „Přišel tvůj bratr a tvůj otec zabil tučné tele, že jej dostal nazpět zdravého.“ Rozhněval se a nechtěl vejít. Jeho otec vyšel a začal mu domlouvat. On však svému otci odpověděl: „Hle, tolik let ti sloužím a nikdy jsem nepřestoupil tvůj příkaz, ale nikdy jsi mi nedal ani kŭzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když však přišel tenhle tvůj syn, který prožral tvůj majetek s nevěstkami, zabil jsi mu tučné tele.“ On mu řekl: „Synu, ty jsi vždycky se mnou, a všechno, co je mé, je tvé. **Avšak bylo proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a ožil, ztratil se, a byl nalezen.**“

Bible – Lukáš 15,11-32

Osobní zkušenosti

Hana chce po pobytu v nemocnici opět žít se svou rodinou, ale jinak než dosud. Už nemá strach z Boha. Její vztah k Němu se změnil. Stal se jejím nebeským Otcem. Nyní k Němu má konečně osobní vztah, kdy s Ním může kdykoli mluvit. Čtení Bible a modlitba získaly nový význam. Už nejsou jen zbožnou povinností, ale vnitřní potřebou, aby udržovala a prohlubovala vztah k nebeskému Otci.

Mé ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám život věčný; ne zahynou na věčnost a nikdo je nevytrhne z mé ruky. Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny a nikdo je nemůže vytrhnout z ruky mého Otce.

Bible – Jan 10,27-30

Tato jistota změnila Haniny myšlenky a také její pocity dostávají jiný charakter – sice ne naráz, ale otázka „Proč?“ je vyřešena. Nená-

viděný nemocniční pokoj se stal zlomovým bodem v jejím životě.

Její anonymní, neznámý Bůh se stal jejím milujícím Otcem, starostlivým Otcem, který se o ni stará. A pak se jí vybaví biblický verš:

Víme, že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolu působí k dobrému.

Bible – Římanům 8,28

Je vlastně nepochopitelné, že nemoc, dokonce i pobyt v nemocnici, může přispět k dobru. Díky své nehodě však získala jiné vnímání Boží lásky. Chce tomuto Bohu, svému Otci, důvěřovat. „Hospodin je můj pastýř“, ano, její osobní pastýř. „Nebudu mít nouzi.“ Bůh se postará i o Tomáše a o děti. Už se nebouří proti času strávenému v nemocnici, využívá klidu, který je mezi vizitami a terapiemi, k tomu, aby lépe poznala Bibli, aby ji četla novými očima. Ve známých textech objevuje mnoho nového a stále lépe poznává svého milujícího nebeského Otce. Nyní může tuto nelehkou cestu přijmout z Boží ruky a říci: Otče, děkuji Ti – i za tento pobyt v nemocnici.

Pozvedám svůj zrak k horám. Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přijde od Hospodina, který učinil nebesa i zemi. Ne-dovolí, aby tvá noha uklouzla, tvůj strážce nedříme. Hospodin je tvůj strážce, Hospodin je ti stínem po pravici.

Bible – Žalm 121,1-3; 5

Na posteli nemocných jej Hospodin posilní. V nemoci mu změníš celé lože! Říkám: Hospodine, smiluj se nade mnou, uzdrav mou duši, neboť jsem proti tobě zhřešil.

Bible – Žalm 41,4-5

Stačí ti má milost, neboť má moc se dokonává ve slabosti. Bible – 2. Korintským 12,9

Potěšen na smrtelné posteli - **je to možné?**

Odešel náhle a neočekávaně – tak to často čteme na úmrtích oznámeních. Když se však setkáme se smrtí, často se cítíme bezmocní a bezradní. Je tedy pochopitelné, že se vlastní smrti zabývá jen málo lidí.

Každoročně se v ČR při dopravních nehodách zraní přibližně 25 000 osob a přibližně 500 jich zemře. Desítky tisíc lidí na celém světě přijdou každoročně o život při přírodních katastrofách a nehodách a mnoho lidí trpí nevléčitelnými nemocemi. Smrt je něco strašného. Neradi o ní mluvíme, ale neměli bychom ji zamlčovat – je součástí našeho života. A měli bychom se na ni připravit. „Nutnost nás učí modlit se“, jak se říká. Je smutné, ale pravdivé, že mnoho lidí myslí na Boha jen tváří v tvář utrpení a smrti.

Strach v těžkých hodinách přivádí lidi k Bohu. Protože nevíme, kdy zemřeme, měli bychom už dnes zjistit, zda existuje život po smrti. Budeme někde žít dál, rozplyneme se v nicotě nebo se vrátíme na zem jako zvíře? Existují spolehlivá tvrzení o životě po smrti a můžeme ho ovlivnit?

Kdo slyší mé slovo a věří tomu, kdo mne poslal, má věčný život a nejde na soud, ale přešel ze smrti do života.

Bible – Jan 5,24

Nejkompetentnější osobou, která může na tyto otázky odpovědět, je ten, kdo stvořil život a nás lidi: Bůh sám.

V Bibli je souvislost mezi životem a smrtí znázorněna mnoha způsoby. Bůh, který stvořil veškerý život, by rád navázal dialog se svým stvořením. Nabízí nám odpuštění našich vin, smysluplný a věčný život. V nebi už nebude žádné utrpení a slzy. Sám Bůh nám je setře z očí. Nikdo tam už nebude nemocný. Rozhodným obrácením se k Ježíši Kristu nalezneme cestu k Bohu. Proč bychom měli toto rozhodnutí odkládat?

Živá naděje

– na smrtelné posteli

I na smrtelné posteli je živá naděje. Přes veškerý zármutek ze ztráty člověka a dokonce i tváří v tvář smrti je možné být v bezpečí. Jeden 89letý muž toužil v posledních letech svého života odejít domů ke svému nebeskému Otci ... V mladém věku let přijal Krista za svého osobního Pána a Spasitele. Během mnoha let Ho mohl lépe poznat prostřednictvím modlitby a četby Bible. Vyprávěl ostatním dobrou zprávu o Ježíši Kristu. Nyní k Němu v této živé naději odešel. U takového hrobu je – navzdory slzám – místo i pro píseň chval.

Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději. Když mě budete volat, půjdete a budete se ke mně modlit, vyslyším vás. Když mě budete hledat, naleznete mě, pokud mě budete hledat celým svým srdcem.

Bible – Jeremjáš 29,11-13

Život s Bohem

– Důvěra v těžkých časech

Ty (Bože) jsi moje útočiště ve zlý den!

Bible – Jeremjáš 17,17

Někdy je to možné i u hrobu mladého člověka. Jedna osmnáctiletá žena trpěla nevléčitelnou nemocí. A řekla, že je za to Bohu vděčná. Protože teprve v nemocnici se mohla setkat s Bohem: „Bůh si mě vzal stranou. Nebýt nemoci, žila bych si klidně dál, aniž bych Mu věnovala pozornost. Bůh mi byl lhostejný, nic jsem proti Němu neměla, nevadil mi, ale ani mě nezajímal. Život bez Boha mi připadal zajímavější než život s Ním. Kdyby Bůh nezatáhl za záchranou brzdu, byla bych navždy ztracena. Teď ležím v nemocnici. Bůh mě odvedl stranou od životního shonu. Vyznala jsem Mu všechny své hříchy a dnes vím, že Kristus za mé viny zaplatil. Samozřejmě bych ráda žila dál... Ale když On mě chce mít u sebe, mám říci ne?“

Otec musí sám zařídit pohřeb svého ročního dítěte. Je bezradný a zoufalý. Jeho žena je od tragické nehody v nemocnici. Bezmocně leží v posteli a pláče. Když se však manžel zhroutl u jejího lůžka, najde pro něj utěšující slova: „Náš malý miláček je v nebi. V to můžeme pevně věřit. V nebi se s naším malým opět shledáme. To je v našem utrpení a žalu naše jediná útěcha.“

Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškerého povzbuzení, který nás povzbuzuje v každém našem soužení, abychom i my mohli povzbuzovat ty, kteří jsou v jakémkoli soužení, tím povzbuzením, kterým Bůh povzbuzuje nás.

Bible – 2. Korintským 1,3-4

Přijďte dnes –

Ježíš Kristus na Vás čeká!

Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek.

Bible – Matouš 11,28

Hle, Hospodinova ruka není krátká, že by nezachránil, ani jeho ucho není zaslehlé, že by neslyšel.

Bible – Izajáš 59,1

Blahoslavený je ten, z něhož je sňato přestoupení a jehož hřích je přikryt.

Bible – Žalm 32,1

Pojďte k Ježíši Kristu ještě dnes! Můžete Mu říci všechno! Svěřte Mu své osobní problémy a starosti. On rozumí každé Vaší potřebě a chce Vám pomoci.

Pokud ještě nemáte pokoj s Bohem, přijměte nyní Boží nabídku spasení! Vyznejte Mu svou vinu, své hříchy a uvěřte v jeho Syna Ježíše Krista. Neodkládejte to na zítřek, pak už by mohlo být pozdě!

Přejeme vám

vše dobré a bohaté Boží požehnání!

Ať ti Hospodin žehná a chrání tě!

**Ať nad tebou Hospodin rozjasní
svou tvář a je ti milostiv!**

**Ať k tobě Hospodin pozvedne svou tvář
a zahrne tě pokojem!**

Bible – Numeri 6,24-26

**Máte nějaké dotazy k této brožurce
nebo k Božímu slovu?**

Můžete se na nás s důvěrou obrátit.

**Rádi Vám zdarma zašleme jeden výtisk
Nového zákona (druhé části Bible)
a povzbuzující informační materiály.**

OBJEDNEJTE ZDARMA
jeden výtisk Nového zákona
a další informační materiály

ŠÍŘENÍ PÍSMĀ SVATÉHO
www.sirenipismasvateho.cz